

[Agnete Laustsen]

Uden en stabilisering af den politiske og økonomiske situation i Østeuropa vil det europæiske kontinent i en lang periode fremover blive præget af uro. Vi har i Jugoslavien set et tragisk, men nok ikke enestående eksempel på, hvor galt det kan gå.

Vi ved jo alle, at Vesteuropa er præget af økonomiske problemer, og vi ved også alle, at Øststøtte koster. Men der er efter konservativ opfattelse intet alternativ til at hjælpe, og vi bør se på indsatsen som hjælp til selvhjælp.

Derfor er det nødvendigt at skabe forståelse i befolkningen for, at omfattende investeringer i Øst er en nødvendig forudsætning for etablering af et stabilt Europa, samtidig med at der skabes arbejdspladser såvel i Øst som i Vest.

Vi har, som allerede nævnt i dag, fra dansk side allerede hjulpet via en bred vifte af støtteordninger. Det kan desværre nok diskuteres, hvor effektive de er, og derfor kan vi da også give dette forslag vor fulde støtte.

Det er nemlig bydende nødvendigt, hvis de mange penge, som er bevilget, skal have noget som helst formål, at bruge de erfaringer, vi har opnået, og udbygge de støttemuligheder, vi allerede har.

Forslaget opererer med en forøgelse på op mod 1 mia. kr. og foreslås finansieret ved en tilsvarende reduktion af den multilaterale bistandshjælp.

Danmark yder i dag tre gange så meget i ulandshjælp som gennemsnittet for de vestlige donorlande, i alt ca. 8,6 mia. kr. årlig. Og vi ser derfor, i modsætning til regeringen, intet problem i, at vi selv beslutter at kanalisere en lille del af denne støtte i én bestemt retning, hvor effekten uden tvivl vil blive langt mere tilfredsstillende, både ud fra humanitære hensyn, sikkerhedspolitisk, økonomisk og beskæftigelsesmæssigt samt miljømæssigt, som også nævnt i forslaget.

Jeg vil endvidere pege på betydningen af, at dansk erhvervsliv får markant bedre støttemuligheder for at få del i diverse støtteordninger og dermed incitament til direkte at involvere sig i projekter i Østeuropa med vægt på, at ansøgninger, der kan påvise, at virksomheder i modtagerlandet udfører en relativt stor andel af projektet, foretrækkes.

Vi kan derfor, hvad der næppe er uventet, varmt anbefale forslaget til vedtagelse.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre er vi glade for denne anledning til at få en debat om vores Øststøtte. Vi synes, at det konservative forslag indeholder mange gode tanker, og vi glæder os til, at regeringen øjensynlig nu kommer med et udspil til, hvad man vil gøre for at effektivisere Øststøtten, som helt givet trænger til en opstramning og en bedre koordinering. Vi regner derfor med, at vi får en yderligere diskussion, når regeringen spiller ud.

Jeg var glad for, at ministeren kom ind på et spørgsmål, som ikke er med i det konservative forslag, nemlig spørgsmålet om at liberalisere handelen. Jeg håber, at det også betyder, at regeringen virkelig vil presse på under EF-topmødet i næste uge. Jeg synes, det ville være trist, hvis det danske EF-formandskab ikke opnår noget på det punkt. Her tror jeg man skal se i øjnene, at muligvis ikke alle bliver enige, men det er meget vigtigt, at regeringen så ikke optræder konfliktsky, men tager konflikten, for jeg tror, det er nøglen til udviklingen i Østeuropa, at de får mulighed for at handle med os. Det ved jeg godt vil genere også nogle af mine egne vælgere, men det må vi finde en fælles løsning på for hele det danske samfund, for det er naturligvis ikke særlig rimeligt, at det er bestemte grupper i det danske samfund, som skal betale prisen, men det er en helt anden snak.

Vi er helt enige med Det Konservative Folkeparti i, at man bør overveje en omlægning af ulandsbistanden, sådan at vi – vi vil ikke lægge os fast på tallet 1 mia. kr. – gennemgår de forskellige bidrag til de forskellige multilaterale bistandsorganisationer. Der er jo ikke nogen, der siger, at bare fordi vores bruttonationalprodukt stiger år efter år, skal de forskellige organisationer tilfældigvis have nogle flere penge.

Jeg tror også, det kunne være en god idé, at FN-organisationerne vidste, at der hvilede kritiske øjne på dem, og at den manglende koordinering kunne give sig udslag i, at der var nogle af bidragene, der blev sat ned. Alle de penge, som vi ikke synes der er nogen speciel grund til at Danmark yder, ville det være en god idé at kanalisere over i Øststøtten.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at der altså også er lande i Østeuropa, som faktisk ligger under, hvad der ifølge de internationale DAK-grænser kræves for at kalde noget for